

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969.

19 FÉVRIER 1969.

PROPOSITION DE LOI sur les cimetières et les sépultures.

AMENDEMENT
PRESENTE PAR M. HERBAGE.

Art. 24.

1. — Au premier alinéa, supprimer les mots :

« au conditionnement des cercueils ».

2. — Entre les deux premiers alinéas, insérer un nouvel alinéa libellé comme suit :

« Le conditionnement des cercueils fera l'objet d'une réglementation générale et uniforme pour tout le royaume. Les sarcophages en métal (y compris bois et zinc) et en polyester sont autorisés pour les concessions à perpétuité. En ce qui concerne les concessions temporaires et les inhumations en terre commune, seuls les cercueils en bois sont autorisés »

JUSTIFICATION.

Il n'est pas question ici de porter atteinte à l'autonomie communale, mais il faut se rendre à l'évidence, qu'en la matière, la diversité des règlements communaux entraîne des situations fort embarrassantes notamment pour les entrepreneurs de pompes funèbres. La plupart sinon tous les accidents mortels de la route amènent le transfert des victimes dont les corps sont ramenés dans la commune où elles étaient domiciliées. Généralement ces victimes doivent être mises en bière peu après l'accident et il n'est pas toujours possible à l'entrepreneur des pompes funèbres de se renseigner auprès des administrations communales intéressées, des dispositions en vigueur de la commune où doit avoir lieu l'inhumation; ce sera souvent le cas au cours des week-ends.

D'autre part et généralement, les décès survenant dans les homes pour personnes âgées, donnent lieu au transfert des corps dans les communes d'origine, soit que les pensionnaires eux-mêmes en ont exprimé la volonté, soit pour répondre aux vœux de la famille.

Voir :

263 (1968-1969) :

— N° 1 : Proposition de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969.

19 FEBRUARI 1969.

WETSVOORSTEL op de begraafplaatsen en de graven.

AMENDEMENT
VOORGESTELD DOOR DE HEER HERBAGE.

Art. 24.

1. — In het eerste lid, de volgende woorden weglaten :

« inzake de voorwaarden waaraan de doodkisten moeten voldoen, ».

2. — Tussen het eerste en het tweede lid, een nieuw lid invoegen, luidend als volgt :

« De voorwaarden waaraan de doodkisten moeten beantwoorden zullen worden bepaald door één voor het ganse Rijk geldende algemene reglementering. Het gebruik van praalkisten van metaal (met inbegrip van hout en zink) en van polyester is toegestaan in de graven met eeuwigdurende grondafstand. Voor de graven met tijdelijke vergunning en het begraven in gemeenschappelijke graven mogen alleen houten kisten worden gebruikt. »

VERANTWOORDING.

Het ligt niet in onze bedoeling de gemeentelijke autonomie te beknotten, doch het is wel overduidelijk dat de verscheidenheid van de gemeentelijke reglementen ter zake uiterst vervelende toestanden met zich brengt, met name voor de begrafenisondernemers. Bij de meeste, zoniet alle dodelijke verkeersongevallen worden de lichamen van de slachtoffers teruggebracht naar de gemeente waar zij hun domicilie hadden. Over het algemeen moeten die slachtoffers kort na het ongeval worden gekist en is het de begrafenisondernemer niet altijd mogelijk bij de betrokken gemeentebesturen inlichtingen in te winnen over de bepalingen die van kracht zijn in de gemeente waar de teraardebestelling moet plaatsgrijpen; dit zal vaak het geval zijn tijdens het week-einde.

Anderzijds worden de lichamen van personen die overlijden in bejaardentehuizen, over het algemeen overgebracht naar de gemeente van herkomst, hetzij omdat de kostgangers zelf daartoe de wens hebben te kennen gegeven, hetzij omdat de familie zulks wenst.

Zie :

263 (1968-1969) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

Ces deux exemples n'excluent pas les circonstances d'ordre privé et font que les transferts deviennent de plus en plus nombreux.

Le refus d'inhumation ou autres difficultés provenant du fait de la non-observance du règlement communal du lieu d'inhumation sur le conditionnement des cercueils créent des situations regrettables pour les familles des défunts sans compter les frais inutiles que cela peut entraîner.

Buiten die twee voorbeelden zijn er nog persoonlijke omstandigheden, zodat er steeds meer lichamen worden overgebracht.

De weigering van de toestemming tot begraven of andere moeilijkheden in verband met het niet-naleven van het reglement van de gemeente der begraafplaats ter zake van de voorwaarden waaraan de doodkisten moeten voldoen, scheppen betreurenswaardige toestanden voor de families, zonder dan nog te spreken van de nutteloze kosten die daaruit kunnen voortvloeien.

J. HERBAGE.
